

Sygn. akt VIII Gz 465/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie :

Przewodniczący: SSO Natalia Pawłowska Grzelczak

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2017 r., w S.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w D.

przeciwko Hotel Restauracja (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na punkt 2 postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 3 października 2017 r., sygn. akt XI GC 2020/16,

postanawia:

- I. zmienia zaskarżone postanowienie w punkcie 2 w ten sposób, że zasądza od pozwanej na rzecz powódki dalszą kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem kosztów procesu;
- II. oddala zażalenie w pozostałym zakresie;
- III. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem kosztów w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie w punkcie I. umorzył postępowanie w sprawie, w punkcie II. zasądził od pozwanej spółki na rzecz powodowej spółki kwotę 377 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy wskazał, że powódka wytoczyła powództwo o zapłatę określając w.p.s. na kwotę 1476 złotych. W toku procesu pozwana spółka dokonała zapłaty żądania objętego pozwem wobec czego powódka cofnęła pozew i zrzekła się roszczenia. Sąd uznał stronę pozwaną za przegrywającą proces wobec spełnienia roszczenia po wytoczeniu powództwa. W konsekwencji Sąd mając na uwadze wynik procesu zasądził od pozwanej spółki na rzecz powodowej spółki kwotę 377 złotych (360 złotych plus 17 złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w opłat za czynności radców prawnych.

Z orzeczeniem tym nie zgodziła się strona powodowa, która złożyła zażalenie na orzeczenie o kosztach wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie łącznie na rzecz powódki od pozwanej łącznie kwoty 1247 złotych tytułem kosztów procesu. W uzasadnieniu skarżąca podała, że sprostowała pozew i wniosła o zasądzenie kwoty 1515,57 złotych, na którą składała się kwota 1476 zł należności głównej i skapitalizowane odsetki 39,57 zł. Wobec powyższego powódka uznała, że koszty zastępstwa prawnego winny być określone na poziomie 1200 złotych (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w opłat za czynności radców prawnych) a ponadto zwróciła uwagę, że nie została rozliczona opłata od pozwu w kwocie 30 zł.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o jego oddalenie i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Wskazała, że w postępowaniu uproszczonym rozszerzenie powództwa jest niedopuszczalne i tym samym zażalenie winno być oddalone.

W replice strona powodowa wskazała, że modyfikacja miała miejsce jeszcze w elektronicznym postępowaniu, do którego nie stosuje się przepisów o postępowaniach odrębnych.

Zażalenie okazało się uzasadnione tylko w nieznaczej części.

Zdaniem Sądu Odwoławczego ocena odpowiedzialności za wynik procesu przedstawiona w uzasadnieniu orzeczenia Sądu I instancji, obejmująca dokonaną przez ten Sąd wykładnię zastosowanych przepisów prawa okazała się właściwa i nie budzi zastrzeżeń Sądu Okręgowego. Sąd II instancji w pełni akceptuje stanowisko Sądu meriti i przyjmuje za własne, czyniąc je integralną częścią poniższych rozważań. Orzeczenie wymagało tylko nieznaczej korekty w zakresie rozliczenia opłaty od pozwu.

Analiza materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że wartość przedmiotu sporu została określona na kwotę 1476 zł. Nigdy nie doszło do jej sprawdzenia przez Sąd i w konsekwencji nie doszło do zmiany wartości przedmiotu sporu. Do takiej zmiany bowiem dojść nie mogło albowiem nawet po modyfikacji żądania objętego pozwem wartość przedmiotu sporu nie zmieniała się. Jak bowiem wskazała strona powodowa na żądanie objęte pozwem tj. na kwotę 1515,57 zł, składała się kwota 1476 zł należności głównej i skapitalizowane odsetki w kwocie 39,57 zł.

Zgodnie z art. 19 § 1 k.p.c. w sprawach o roszczenia pieniężne, zgłoszone choćby w zamian innego przedmiotu, podana kwota pieniężna stanowi wartość przedmiotu sporu. Stosownie zaś do art. 20 k.p.c. do wartości przedmiotu sporu nie wlicza się odsetek, pożytków i kosztów, żądanych obok roszczenia głównego.

Tymczasem powodowa spółka do wskazanej w pozwie wartości przedmiotu sporu doliczyła żądane obok należności głównej skapitalizowane odsetki, które zgodnie z art. 20 k.p.c. nie podlegają wliczeniu do wartości przedmiotu sporu. Tylko wtedy, gdyby przedmiotem roszczeń pozwu miałyby być kwota należna tytułem odsetek od zapłaconej już kwoty za zamknięty okres, to strona powodowa, mogłaby dochodzić samych odsetek (bez kwoty głównej), i winna je wtedy skapitalizować i żądać kwoty tych odsetek jako oddzielnie obliczonej kwoty (kapitalizacja w znaczeniu prawnym). Odsetki tracą bowiem charakter roszczeń dochodzonych obok roszczenia głównego, kiedy z należności okresowej zmieniają się na kwotę poddaną oprocentowaniu, czyli na kapitał. Wówczas stają się roszczeniem głównym i tracą charakter uboczności. W takiej sytuacji odsetki stają się samodzielnym roszczeniem, decydują o wartości przedmiotu sporu i wysokości opłaty sądowej. Skapitalizowane odsetki są wliczone wówczas do wartości przedmiotu sporu, zgodnie z art. 21 k.p.c. w zw. z art. 20 k.p.c., a zapłacona kwota główna, od której odsetki zostały obliczone nie są przedmiotem sprawy.

Wobec tego, że wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosiła 1476 złotych, koszty postępowania należne powodowi od pozwanego musiały zostać określone z uwzględnieniem tejże wartości przedmiotu sporu. Na koszty te złożyły się: kwota 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu ustalona na podstawie art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 360 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona zgodnie z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Oznacza to, że koszty strony powodowej wyniosły łącznie 407 złotych.

Wobec faktu, iż Sąd Rejonowy zasądził jedynie kwotę kosztów zastępstwa prawnego zgodnie z obowiązującymi stawkami minimalnymi i opłatę od pełnomocnictwa czyli 367 zł., a nie zasądził kosztów opłaty od pozwu w kwocie 30 zł., orzeczenie wymagało korekty w tym zakresie.

W związku z powyższym, na podstawie art. 397 § 2 w zw. z art. 386 § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia, dokonując zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji (art. 108 § 1 kpc). W związku z tym, że pozwana uległa stronie powodowej w postępowaniu zażaleniowym tylko w nieznacznej części tj. co do 3,4%, zgodnie z przepisem art. 98 kpc w zw. z art. 100 zdanie drugie kpc, Sąd włożył tylko na stronę powodową obowiązek zwrotu wszystkich kosztów w postępowaniu zażaleniowym. Na koszty strony pozwanej złożył się koszt zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym w wysokości 120 zł ustalony na podstawie § 10 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sygn. akt VIII Gz 465/17

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...).